

τηγος ρύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτὸν τὰ δρη τὰ ἀπ' αἰ-
ώνος ἐρράχθη, καὶ ἔξηρθη ὁ τόπος αὐτῶν καὶ θυσία, καὶ ἔθηκεν
αὐτὴν ἔως χαμαὶ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εὐωδώθη καὶ ἐτενήθη, καὶ τὸ
12 ἄγιον ἐρημώθησεται · ¹²καὶ ἐτενήθησαν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ αἱ ἀμαρτίαι,
13 καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἐποίησε καὶ εὐωδώθη. ¹³καὶ
ἡκουον ἑτέρου ἄγιου λαλοῦντος, καὶ εἶπεν ὁ ἔτερος τῷ φελμουνι
τῷ λαλοῦντι "Εως τίνος τὸ δραμα στήσεται καὶ ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα
καὶ ἡ ἀμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα, καὶ τὰ ἄγια ἐρημώθησεται
14 εἰς καταπάτημα; ¹⁴καὶ εἶπεν αὐτῷ "Εως ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι
15 δισχίλιαι τριακόσιαι, καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἄγιον. ¹⁵καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ θεωρεῖν με, ἦγὼ Δανιηλ, τὸ δραμα ἐζήτουν διανοηθῆναι, καὶ
16 ἵδοὺ ἔστη κατεναντίον μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου. ¹⁶καὶ ἥκουσα
φωνὴν ἀνθρώπου ἀνὰ μέσον τοῦ Ουλαι, καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπεν
Γαβριηλ, συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν. καὶ ἀναβοήσας εἶπεν ὁ
17 ἀνθρωπος Ἐπὶ τὸ πρόσταγμα ἐκεῖνο ἡ ὅρασις. ¹⁷καὶ ἦλθε καὶ
ἔστη ἔχόμενός μου τῆς στάσεως, καὶ ἐν τῷ ἔρχεσθαι αὐτὸν ἐθο-
ρυβήθην καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ εἶπέν μοι Διανοήθητι,
18 υἱὲ ἀνθρώπου, ἔτι τὰρ εἰς ὕραν καιροῦ τοῦτο τὸ δραμα. ¹⁸καὶ
λαλοῦντος αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἐκοιμήθην ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ, καὶ

¹¹ ευωδώθη] -θησαν 88 || ¹³ ο ετερος] + *αγιος 88 Sy

αὐτὸν θυσία ἐρράχθη, καὶ ἐτενήθη καὶ κατευοδώθη αὐτῷ, καὶ θ'
12 τὸ ἄγιον ἐρημώθησεται · ¹²καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν ἀμαρτία,
καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἐποίησεν καὶ εὐοδώθη.
13 ¹³καὶ ἥκουσα ἐνὸς ἄγιου λαλοῦντος, καὶ εἶπεν εἰς ἄγιος τῷ φελ-
μουνι τῷ λαλοῦντι "Εως πότε ἡ ὅρασις στήσεται, ἡ θυσία ἡ ἀρ-
θεῖσα καὶ ἡ ἀμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα, καὶ τὸ ἄγιον καὶ ἡ
14 δύναμις συμπατηθήσεται; ¹⁴καὶ εἶπεν αὐτῷ "Εως ἐσπέρας καὶ πρωὶ
15 ἡμέραι δισχίλιαι καὶ τριακόσιαι, καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἄγιον. ¹⁵καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἵδειν με, ἦγὼ Δανιηλ, τὴν ὅρασιν καὶ ἐζήτουν σύν-
16 εσιν, καὶ ἵδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὅρασις ἀνδρός. ¹⁶καὶ ἥκουσα
φωνὴν ἀνδρὸς ἀνὰ μέσον τοῦ Ουβαλ, καὶ ἐκάλεσεν καὶ εἶπεν Γα-
17 βριηλ, συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν. ¹⁷καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη ἔχό-
μενος τῆς στάσεώς μου, καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐθαυμβήθην καὶ
πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ εἶπεν πρός με Σύνες, υἱὲ ἀνθρώπου,
18 ἔτι τὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις. ¹⁸καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ'
ἐμοῦ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἥψατό μου καὶ

¹¹ ε(ρ)ραχθη B†] εταραχθη A | και εγενηθη > B† || ¹² ευοδωθη] pr. κατ A
|| ¹³ αγιου > A† | φελμωνi A || ¹⁷ εχομενος] ανα μεσον A(t) | συνες > B*t
|| ¹⁸ πιπτω] pr. εθαυμβηθην και A: ex 17